

АНОТАЦІЯ

Фітковський В. В. Державна міграційна політика в системі післявоєнної відбудови України. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування. – Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерство освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, 2026.

Дисертаційне дослідження присвячене державній міграційній політиці України в умовах післявоєнної відбудови, актуальність якої зумовлена безпрецедентним загостренням міграційних процесів під впливом повномасштабної військової агресії та трансформацією ролі міграції у забезпеченні національної стійкості й відновленні людського капіталу. Масштабні потоки біженців, внутрішньо переміщених осіб і трудових мігрантів змінюють демографічну, соціально-економічну та просторову структуру країни, посилюють ризики депопуляції, регіональної асиметрії, втрати кваліфікованого трудового потенціалу й інноваційного ресурсу розвитку. За цих умов державна міграційна політика набуває статусу ключового інструмента публічного управління, покликаного перетворити міграційні процеси з чинника ризику на ресурс післявоєнного відновлення. Водночас наявні управлінські рішення залишаються фрагментарними, переважно реактивними та недостатньо інтегрованими з політиками зайнятості, регіонального розвитку, демографічної та безпекової політики, що зумовлює потребу у науковому обґрунтуванні теоретико-методичних засад і практичних механізмів формування та реалізації цілісної державної міграційної політики, орієнтованої на відновлення людського капіталу, просторову збалансованість розвитку та посилення соціально-економічної стійкості України в післявоєнний період.

Мета дисертаційного дослідження полягає в розробці та обґрунтуванні теоретико-методичних засад і науково-практичних рекомендацій щодо

формування та реалізації державної міграційної політики України у системі післявоєнної відбудови на основі комплексного аналізу її теоретичного підґрунтя, світового досвіду, організаційно-економічних і соціально-демографічних процесів, а також удосконалення механізмів публічного управління міграційними процесами.

У першому розділі узагальнено теоретико-методичні засади державної міграційної політики в умовах післявоєнної відбудови. Уточнено категоріально-понятійний апарат, сформовано авторське бачення сутності міграції та державної міграційної політики, визначено їх місце у системі публічного управління та взаємозв'язки з політиками зайнятості, регіонального розвитку, соціальної, демографічної й безпекової політики. Обґрунтовано системний підхід до аналізу міграційних процесів, розроблено методичні підходи до формування та оцінки результативності державної міграційної політики із застосуванням інструментарію комплексного аналізу та моделювання, зокрема через проєкцію ієрархії потреб людини на напрями реалізації міграційної політики.

У підрозділі 1.1 узагальнено еволюцію наукових підходів до трактування міграції та державної міграційної політики на основі аналізу економічних, демографічних, соціологічних, політичних і правових концепцій, що дозволило показати зміну акцентів від розуміння міграції як суто демографічного явища до її осмислення як складного соціально-економічного та публічно-управлінського процесу. Уточнено зміст базових понять «міграція», «державна міграційна політика», «міграційні процеси», «міграційні режими», запропоновано авторське бачення державної міграційної політики як цілісної системи публічно-управлінських рішень і механізмів, спрямованих на відновлення та примноження людського капіталу в післявоєнний період, забезпечення демографічної стійкості, просторової збалансованості розвитку та зміцнення національної безпеки.

У підрозділі 1.2 визначено роль та місце державної міграційної політики в системі публічного управління через характеристику її функціонального призначення, інституційних рамок та взаємодії з іншими видами державної політики. Розкрито зв'язки міграційної політики з політикою зайнятості,

регіонального розвитку, соціальною, демографічною та безпековою політикою, показано, що саме міграційна політика виступає ключовим інструментом узгодження цілей відбудови, просторової реінтеграції населення та зміцнення соціальної згуртованості. Окреслено суб'єктно-об'єктну структуру управління міграційними процесами, у межах якої деталізовано повноваження центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, міжнародних організацій та мігрантів як активних учасників публічно-управлінських взаємодій.

У підрозділі 1.3 обґрунтовано методичні підходи до формування та вдосконалення державної міграційної політики з позицій системного, людиноцентричного та інституційного підходів. Запропоновано використання цілісної системи інструментів аналітичної діагностики та прогнозування, до якої включено SWOT- і PEST-аналіз, сценарний аналіз, трендовий аналіз і елементи економіко-математичного моделювання, а також методи експертних оцінок для врахування якісних параметрів міграційних процесів. Такий інструментарій дає змогу відобразити багатовимірний характер міграційних процесів, визначити обґрунтовані пріоритети державної міграційної політики та спрямувати її реалізацію на досягнення цілей післявоєнної відбудови, зокрема відновлення людського капіталу, посилення соціально-економічної стійкості територій та інтеграцію України в європейський простір.

У другому розділі досліджено організаційно-економічні засади реалізації міграційної політики у міжнародному та національному вимірах. Проаналізовано глобальні та європейські нормативно-правові рамки регулювання міграційних процесів, систематизовано ключові міжнародні акти, механізми та інститути, що формують сучасну модель публічного управління міграцією. Узагальнено кращі світові практики реалізації міграційної політики, здійснено типологізацію моделей держав за міграційними характеристиками та окреслено можливості адаптації окремих інструментів цих моделей до українських реалій з урахуванням повоєнних викликів та євроінтеграційного курсу. Окрему увагу приділено аналізу національної нормативно-правової бази у сфері міграційної політики, виявленню

її структурних прогалин та суперечностей, формуванню пропозицій щодо її вдосконалення й гармонізації з правом ЄС.

У підрозділі 2.1 обґрунтовується ключова роль нормативно-правового забезпечення як «каркасу» для практичної реалізації функцій публічного управління у сфері міграційної політики. Подається структуризація правових актів за трьома вимірами: рівень затвердження (глобальний, наднаціональний, національний, локальний), рівень реалізації та рівень взаємодії зі стейкхолдерами. Докладно проаналізовано глобальні міжнародні акти (Всесвітня декларація прав людини, пакти й конвенції ООН щодо прав мігрантів та біженців, Глобальний договір про безпечну, впорядковану та регулярну міграцію тощо), які формують систему базових принципів – пріоритет прав людини, гуманітарну спрямованість, недискримінацію, гендерну рівність, міжнародне партнерство і сталість розвитку.

У підрозділі 2.2 здійснюється порівняльний аналіз провідних моделей реалізації міграційної політики в розвинених державах і інтеграційних об'єднаннях. Розкриваються організаційно-економічні інструменти, які застосовують країни ЄС, Канада, США, Австралія та інші держави для регулювання міграційних потоків, оптимізації структури трудової міграції, мінімізації ризиків нелегальної міграції і водночас залучення висококваліфікованого людського капіталу.

Окрему увагу приділено механізмам селективної міграції (бальна система відбору, «сині карти», квоти, цільові програми для дефіцитних професій), інструментам інтеграційної політики (мовні та адаптаційні курси, програми підтримки працевлаштування, міжкультурна медіація), а також фінансово-економічним стимулам (податкові преференції, грантові програми, підтримка підприємництва для мігрантів). На основі узагальнення світового досвіду сформульовано типові організаційно-економічні моделі – від «міграції розвитку» (коли міграція є ресурсом інновацій та економічного зростання) до моделей жорсткого обмеження, що орієнтуються на безпекові та демографічні пріоритети. Для кожної моделі виокремлюються умови ефективності та ризики, а також можливості адаптації окремих інструментів для українського контексту.

У підрозділі 2.3 проаналізовано, як реалізація міграційної політики безпосередньо впливає на соціально-економічну динаміку держави в умовах післявоєнної трансформації. Розкривається взаємозв'язок між міграційними потоками, демографічною структурою населення, станом ринку праці, обсягами виробництва та споживання, фіскальними можливостями бюджету і навантаженням на систему соціального забезпечення.

Показано, що від'їзд працездатного, часто висококваліфікованого населення зумовлює зниження потенціалу економічного зростання, посилює дисбаланси між платниками податків і отримувачами соціальної підтримки, посилює ризики «відтоку мізків». Водночас підкреслюється потенціал повернення частини мігрантів та внутрішньо переміщених осіб як носіїв нового досвіду, компетенцій та інвестиційних ресурсів для відбудови. У роботі обґрунтовується необхідність переходу від реактивної до проактивної моделі міграційної політики, яка поєднує заходи демографічного, соціального та регіонального розвитку з програмами реінтеграції й залучення мігрантів до відбудови територій. Особливий акцент зроблено на формуванні національних пріоритетів: збереження людського капіталу, підтримка регіонів з високим рівнем депопуляції, інтеграція вимушених мігрантів та побудова стійкої, інклюзивної економічної системи.

У третьому розділі зосереджено увагу на практичних аспектах удосконалення системи публічного управління міграційною політикою України в умовах післявоєнної відбудови. Проаналізовано організаційні механізми реалізації державної міграційної політики, спрямованої на відновлення людського капіталу, оцінено ефективність чинних інституцій, програм і інструментів управління міграційними процесами, окреслено проблеми координації між центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та інститутами громадянського суспільства. Запропоновано комплекс механізмів удосконалення державної міграційної політики на національному рівні, сформовано концептуальну модель використання міграції як ресурсу соціально-економічного розвитку та просторової збалансованості, розроблено систему

показників для оцінки впливу міграційної політики на процеси післявоєнної відбудови.

Підрозділ 3.1 присвячено дослідженню інституційної архітектури та організаційних механізмів публічного управління міграційними процесами, що забезпечують формування, збереження та відтворення людського капіталу. Аналізується система органів державної влади, їх повноваження, координація міжвідомчої взаємодії, роль місцевого самоврядування, соціальних партнерів та інститутів громадянського суспільства. Оцінюється ефективність чинних організаційних моделей, виявляються структурні дисбаланси та управлінські вузли, які стримують реалізацію цілей міграційної політики в контексті післявоєнного відновлення.

У підрозділі 3.2 «Розробка шляхів вдосконалення механізмів реалізації державної міграційної політики на національному рівні» формуються пропозиції щодо модернізації механізмів публічного управління міграцією на національному рівні з орієнтацією на європейські стандарти, цифрову трансформацію та принципи людиноцентризму. Обґрунтовуються напрями інституційного переформатування, удосконалення міжвідомчої координації, розвитку інформаційно-аналітичної інфраструктури, впровадження інструментів стратегічного планування, моніторингу та оцінки результативності політики. Пропонуються організаційно-правові, економічні та комунікаційні заходи, спрямовані на посилення спроможності держави ефективно управляти міграційними потоками та використовувати міграційний потенціал як ресурс розвитку.

Підрозділ 3.3 «Оцінка перспектив забезпечення соціально-економічного розвитку у післявоєнній відбудові шляхом реалізації ефективної міграційної політики» спрямований на визначення довгострокових соціально-економічних ефектів від реалізації модернізованої міграційної політики в контексті післявоєнної відбудови. На основі системного аналізу, сценарного прогнозування та можливих моделей економіко-математичного моделювання розглядається вплив міграційних рішень на динаміку ВВП, зайнятість, продуктивність праці,

інвестиційну привабливість, регіональний розвиток і демографічну стабільність. Формулюються критерії та індикатори результативності міграційної політики як інструменту посилення людського капіталу, підвищення стійкості соціально-економічної системи та інтеграції України в європейський простір.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у формуванні цілісної теоретико-методичної концепції державної міграційної політики України у системі післявоєнної відбудови, розробці методичного підходу до її побудови на основі людиноцентричного та системного підходів, удосконаленні інструментарію аналізу й оцінки результативності міграційної політики, а також у поглибленні теоретичних засад розуміння міграції й державної міграційної політики в умовах воєнних та післявоєнних трансформацій. Практичне значення одержаних результатів виявляється у можливості використання розроблених підходів, моделей та рекомендацій органами державної влади й місцевого самоврядування під час формування стратегічних і програмних документів, розробки комплексних програм повернення, реінтеграції та просторово збалансованого розміщення населення, а також у навчальному процесі закладів вищої освіти.

Ключові слова: публічне управління, міграційна політика, державна політика, міграція, механізми публічного управління, внутрішньо переміщені особи (ВПО), міграційні процеси, місцеве самоврядування, інститути публічної влади, свобода пересування, національна безпека, регіональний розвиток, стратегічне планування, системний підхід, післявоєнна відбудова.

ABSTRACT

Fitkovskyi V.V. State migration policy in the system of post-war reconstruction of Ukraine. – Qualification scholarly work (manuscript).

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in the field of knowledge 28 Public Management and Administration in the specialty 281 Public Management and

Administration. – Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Ministry of Education and Science of Ukraine, Ivano-Frankivsk, 2026.

The dissertation research is devoted to the state migration policy of Ukraine in the context of post-war reconstruction, the relevance of which is determined by the unprecedented intensification of migration processes under the impact of full-scale military aggression and the transformation of the role of migration in ensuring national resilience and restoring human capital. Large-scale flows of refugees, internally displaced persons, and labour migrants are reshaping the demographic, socio-economic, and spatial structure of the country, increasing the risks of depopulation, regional asymmetry, loss of qualified labour potential, and depletion of the innovative development resource. Under these conditions, state migration policy acquires the status of a key instrument of public governance aimed at transforming migration processes from a risk factor into a resource for post-war recovery. At the same time, existing managerial decisions remain fragmented, predominantly reactive, and insufficiently integrated with employment, regional development, demographic, and security policies. This necessitates the scientific substantiation of theoretical and methodological foundations and practical mechanisms for the formation and implementation of a coherent state migration policy focused on restoring human capital, ensuring spatially balanced development, and strengthening Ukraine's socio-economic resilience in the post-war period.

The purpose of the dissertation research is to develop and substantiate the theoretical and methodological foundations and scientific and practical recommendations for the formation and implementation of Ukraine's state migration policy within the system of post-war reconstruction, based on a comprehensive analysis of its theoretical foundations, international experience, organisational and economic as well as socio-demographic processes, and the improvement of public governance mechanisms for managing migration processes.

The first chapter generalises the theoretical and methodological foundations of state migration policy in the context of post-war reconstruction. The categorical and conceptual framework is refined, the author's interpretation of the essence of migration

and state migration policy is formulated, and their place within the system of public governance and interconnections with employment, regional development, social, demographic, and security policies are defined. A systemic approach to the analysis of migration processes is substantiated, and methodological approaches to the formation and assessment of the effectiveness of state migration policy are developed using comprehensive analytical and modelling tools, including the projection of the hierarchy of human needs onto the directions of migration policy implementation.

Subsection 1.1 summarises the evolution of scholarly approaches to the interpretation of migration and state migration policy based on the analysis of economic, demographic, sociological, political, and legal concepts. This made it possible to demonstrate the shift from understanding migration as a purely demographic phenomenon to conceptualising it as a complex socio-economic and public governance process. The content of the key concepts “migration,” “state migration policy,” “migration processes,” and “migration regimes” is clarified. An authorial interpretation of state migration policy is proposed as a holistic system of public governance decisions and mechanisms aimed at restoring and enhancing human capital in the post-war period, ensuring demographic sustainability, spatially balanced development, and strengthening national security.

Subsection 1.2 defines the role and place of state migration policy within the system of public governance through an analysis of its functional purpose, institutional framework, and interaction with other types of public policy. The interconnections between migration policy and employment, regional development, social, demographic, and security policies are revealed. It is demonstrated that migration policy serves as a key instrument for aligning reconstruction goals, spatial reintegration of the population, and strengthening social cohesion. The subject–object structure of migration governance is outlined, detailing the powers of central executive authorities, local self-government bodies, civil society institutions, international organisations, and migrants as active participants in public governance interactions.

Subsection 1.3 substantiates methodological approaches to the formation and improvement of state migration policy from systemic, human-centred, and institutional

perspectives. A comprehensive system of analytical diagnostics and forecasting tools is proposed, including SWOT and PEST analysis, scenario analysis, trend analysis, elements of economic and mathematical modelling, and expert assessment methods to account for qualitative parameters of migration processes. Such an instrumentarium makes it possible to reflect the multidimensional nature of migration processes, identify well-grounded priorities of state migration policy, and direct its implementation towards achieving the goals of post-war reconstruction, particularly the restoration of human capital, strengthening the socio-economic resilience of territories, and Ukraine's integration into the European space.

The second chapter examines the organisational and economic foundations for the implementation of migration policy at both international and national levels. It analyses global and European regulatory frameworks governing migration processes and systematises the key international legal acts, mechanisms, and institutions that shape the contemporary model of public governance of migration. Best international practices in the implementation of migration policy are generalised, a typology of state models according to migration characteristics is developed, and the possibilities for adapting specific instruments of these models to Ukrainian realities are outlined, taking into account post-war challenges and the European integration course. Particular attention is paid to the analysis of the national regulatory framework in the field of migration policy, the identification of its structural gaps and inconsistencies, and the development of proposals for its improvement and harmonisation with EU law.

Subsection 2.1 substantiates the key role of regulatory support as the “framework” for the practical implementation of public governance functions in the field of migration policy. Legal acts are structured along three dimensions: level of adoption (global, supranational, national, local), level of implementation, and level of stakeholder interaction. Global international instruments are analysed in detail (the Universal Declaration of Human Rights, UN conventions and covenants on the rights of migrants and refugees, the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration, etc.), which form a system of fundamental principles—priority of human rights,

humanitarian orientation, non-discrimination, gender equality, international partnership, and sustainable development.

Subsection 2.2 provides a comparative analysis of leading models of migration policy implementation in developed countries and integration associations. It reveals the organisational and economic instruments used by EU countries, Canada, the United States, Australia, and other states to regulate migration flows, optimise the structure of labour migration, minimise the risks of irregular migration, and at the same time attract highly qualified human capital.

Particular attention is given to selective migration mechanisms (points-based selection systems, “Blue Cards,” quotas, targeted programmes for shortage occupations), integration policy instruments (language and adaptation courses, employment support programmes, intercultural mediation), as well as financial and economic incentives (tax preferences, grant programmes, support for migrant entrepreneurship). Based on the generalisation of international experience, typical organisational and economic models are formulated—from “migration for development” models, where migration is considered a resource for innovation and economic growth, to restrictive models oriented towards security and demographic priorities. For each model, the conditions of effectiveness and associated risks are identified, as well as the possibilities for adapting specific instruments to the Ukrainian context.

Subsection 2.3 analyses how the implementation of migration policy directly affects the socio-economic dynamics of the state under conditions of post-war transformation. The interrelation between migration flows, the demographic structure of the population, labour market conditions, volumes of production and consumption, fiscal capacity of the budget, and the burden on the social protection system is examined.

It is demonstrated that the outflow of working-age, often highly qualified, population reduces the potential for economic growth, exacerbates imbalances between taxpayers and recipients of social support, and increases the risks of “brain drain.” At the same time, the potential return of migrants and internally displaced persons is emphasised as a source of new experience, competencies, and investment resources for

reconstruction. The study substantiates the need to shift from a reactive to a proactive model of migration policy that combines demographic, social, and regional development measures with reintegration programmes and the involvement of migrants in territorial reconstruction. Special emphasis is placed on the formation of national priorities: preservation of human capital, support for regions with high levels of depopulation, integration of forced migrants, and the development of a resilient and inclusive economic system.

The third chapter focuses on practical aspects of improving the system of public governance of Ukraine's migration policy in the context of post-war reconstruction. Organisational mechanisms for implementing state migration policy aimed at restoring human capital are analysed; the effectiveness of existing institutions, programmes, and instruments for managing migration processes is assessed; and coordination problems between central executive authorities, local self-government bodies, and civil society institutions are identified. A comprehensive set of mechanisms for improving state migration policy at the national level is proposed; a conceptual model for using migration as a resource for socio-economic development and spatial balance is developed; and a system of indicators for assessing the impact of migration policy on post-war reconstruction processes is elaborated.

Subsection 3.1 is devoted to the study of the institutional architecture and organisational mechanisms of public governance of migration processes that ensure the formation, preservation, and reproduction of human capital. The system of public authorities, their powers, interagency coordination, and the role of local self-government, social partners, and civil society institutions are analysed. The effectiveness of existing organisational models is assessed, and structural imbalances and governance bottlenecks that hinder the achievement of migration policy objectives in the context of post-war recovery are identified.

Subsection 3.2, "Development of Ways to Improve the Mechanisms for Implementing State Migration Policy at the National Level," formulates proposals for modernising public governance mechanisms in the field of migration at the national level, oriented towards European standards, digital transformation, and the principles of

human-centred governance. Directions for institutional restructuring, improvement of interagency coordination, development of information and analytical infrastructure, and implementation of planning, monitoring, and performance evaluation instruments are substantiated. Organisational, legal, economic, and communication measures aimed at strengthening the state's capacity to effectively manage migration flows and use migration potential as a development resource are proposed.

Subsection 3.3, “Assessment of Prospects for Ensuring Socio-Economic Development in Post-War Reconstruction through the Implementation of Effective Migration Policy,” is aimed at determining the long-term socio-economic effects of implementing a modernised migration policy in the context of post-war reconstruction. Based on systemic analysis, scenario forecasting, and possible economic and mathematical modelling approaches, the impact of migration decisions on GDP dynamics, employment, labour productivity, investment attractiveness, regional development, and demographic stability is examined. Criteria and indicators for assessing the effectiveness of migration policy as an instrument for strengthening human capital, enhancing the resilience of the socio-economic system, and integrating Ukraine into the European space are formulated.

The scientific novelty of the obtained results lies in the formation of a holistic theoretical and methodological concept of Ukraine's state migration policy within the system of post-war reconstruction, the development of a methodological approach to its design based on human-centred and systemic principles, the improvement of analytical tools for assessing migration policy effectiveness, and the deepening of theoretical foundations for understanding migration and state migration policy under conditions of war and post-war transformations. The practical significance of the results is reflected in the possibility of applying the developed approaches, models, and recommendations by public authorities and local self-government bodies in the preparation of strategic and programme documents, the development of comprehensive return and reintegration programmes, and spatially balanced population distribution policies, as well as in the educational process of higher education institutions.

Keywords: public administration, migration policy, state policy, migration, public administration mechanisms, internally displaced persons (IDPs), migration processes, local self-government, public authorities, freedom of movement, national security, regional development, strategic planning, systemic approach, post-war reconstruction

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Статті в наукових фахових виданнях України категорії Б:

1. Фітковський В. Міграційна політика: теорія та практика реалізації механізмів публічного управління. *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 11(13), С.95-103.

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/2808>

DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-11\(13\)-95-103](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-11(13)-95-103)

2. Фітковський В.В. Аналіз міграційних процесів країн ЄС: виклики та завдання публічного управління. *Актуальні питання у сучасній науці* № 12(18) 2023, С. 406-415.

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sn/article/view/8013>

DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12\(18\)-406-415](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12(18)-406-415)

3. Дегтяр О., Фітковський В. Моделювання процесів реалізації механізмів державної міграційної політики. *Український економічний часопис*, 2023, Вип.2, С. 22–25.

URL: <https://journals.dpu.kyiv.ua/index.php/economy/article/view/257>

DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-2-4>

4. Нагорняк М., Фітковський В. Публічне управління соціально-економічними викликами міграції для сучасної України *Суспільство та національні інтереси : журнал*. 2025. № 12(20) 2025. С.1228-1238.

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sni/article/view/33811>

DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-12\(20\)-1228-1238](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-12(20)-1228-1238)

Статті у періодичних наукових виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus:

5. Diegtiar O., Fitkovskyi V., Boian-Hladka S., Bokov A., Vashchenko K. The impact of migration on social dynamics in Ukraine: a socio-political analysis. Multidisciplinary Science Journal. 2024. Vol. 6. 2024ss0206

URL: <https://malque.pub/ojs/index.php/msj/article/view/1857>

DOI: <https://10.31893/multiscience.2024ss0206>

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Нагорняк М.М., Фітковський В. В. Розвиток регіональних механізмів публічного управління соціально-освітніми проєктами в умовах воєнного стану в Україні. Збірник тез V Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» (м. Хмельницький, 19 лютого 2026 року). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2026. С.23-25.

URL: <https://univer.km.ua/sites/default/files/%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%B4%D1%96%D1%8F%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9F%D0%A3%D1%96%D0%90%2019.03.2026%20%D1%80.0.pdf>

7. Фітковський В. В. Тенденції розвитку міграційної політики у світі: соціально-економічні та суспільно-політичні аспекти. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку*: матеріали XXVI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Загреб, Хорватія, 07 листоп. 2022 р.). Загреб, 2022. С.69–72.

URL: <https://perspectives.pp.ua/public/site/conferency/conf-26.pdf>

8. Фітковський В. В. Публічне управління міграційними потоками: економічний аспект. *Світ наукових досліджень. Випуск 13*: матеріали Міжнар. мультидисциплінарної наук. інтернет-конф. (м. Тернопіль, Україна – м. Переворськ, Польща, 25–26 жовт. 2022 р.) / [редкол. : О. Патряк та ін.] ; ГО

“Наукова спільнота”; WSSG w Przeworsku. – Тернопіль: ФО-П Шпак В.Б., 2022. С.47–48.

URL:https://www.economy-confer.com.ua/data/downloads/file_1667905680.pdf